

Het Nationaal Monument der Zeelieden

Jarenlang stond er aan de voet van de eerste vuurtoren, in de volksmond „De Vlaggestok” genoemd, een bronzen plakket met daarop de namen van de zeelieden die in de Eerste Wereldoorlog op zee omkwamen. Velen van hen waren vissers, die de strijd vanuit Engeland hadden verdergezet.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bliezen de Duitsers de Vlaggestok op en het bronzen plakket werd ergens ondergebracht. Ik zeg wel „ergens”, want tot op heden kan niemand mij vertellen waar dit plakket gebleven is.

Na de oorlog besloot men op dezelfde plaats op de Zeedijk, nabij het Klein Strand een Nationaal Monument voor de Zeelieden op te trekken. Er werden gelden ingezameld, een wedstrijd voor beeldhouwers werd uitgeschreven en na heel wat discussie was het beeldhouwer Willy Kreitz uit Antwerpen die de bestelling kon binnenrijven. In feite was hem een deel van de gevelversiering van het nieuwe Kursaal (kant Petit Nice) toegewezen, doch men besloot om zijn verheven beeldhouwwerken daar niet meer aan te brengen.

Het werd een Nationaal Monument der Zeelieden dat hulde brengt aan alle Belgische zeelieden die zowel bij rampen als door oorlogsfeiten op zee zijn omgekomen.

Beneden staat de rouwende zeeman, die zijn makkers die op zee zijn gebleven, gedenkt. Boven de kolom staat de onversaagde zeeman, die met gekruiste armen de zee inkijkt. De zee die zijn broodwinning is, die zowel

Het Nationaal Monument, waar men nog maar één beeld had geplaatst (begin 1956).

vriend als vijand kan zijn.

De twee beelden werden niet op hetzelfde ogenblik geplaatst. Er lag een hele periode tussen, zodat vele mensen dachten dat dit kunstwerk enkel de kolom met de neerslachtige zeeman bevatte.

De houding van de zeeman, van achteren bekeken, liet hen zelfs aan iets anders denken: een zeeman die zijn plasje deed! Nog goed dat hij niet omgekeerd naar de kolom toekeek.

In ieder geval maakte men al prentkaarten met dat ene beeld erop. Enkele maanden later werd het tweede beeld geplaatst en nu het monument er al 36 jaar staat, want het werd in 1956 ingehuldigd, vinden veel Oostendenaars dat het een waardig monument is.

Ook de toeristen kijken ernaar op en het is de plaats waar men, als hulde aan de zeelieden, nooit vergeet om kransen en bloemen

neer te leggen, als stille hulde. Zoals ook nu op Tweede Paasdag, sinds vele jaren de vissersdag.

Terloops nog iets over de beeldhouwer: het zeemeerminnetje dat de binnenkoer van het Feest- en Kultuurpaleis siert is eveneens van deze Antwerpse beeldhouwer Willy Kreitz.